

רַבִּי מֵאִיר: מֵאִיר עֵינַי חֲכָמִים בַּהֲלָכָה הַסִּיפּוּר עַל הַפֶּנֶס שֶׁל בֵּית הַמִּדְרָשׁ

...צריכה קרן ו של פנס!

הליכה ביער חשוך מאוד...

עֵצָב בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ

אַחֲרֵי שֶׁנִּפְטְרוּ עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה אֲלָף תַּלְמִידָיו
שֶׁל רַבִּי עֲקִיבָא, עָמַד חֹשֶׁךְ כָּבֵד.
הָיָה קֹשֶׁה לְהַבִּין אֶת הַהִלְכוֹת הָעֲמֻקּוֹת בְּיוֹתֵר.
עִם יִשְׂרָאֵל הֶרְגִישׁ כְּמוֹ בֵּיעָר אָפֵל.

הַמַּחְלָקוֹת הַקָּשָׁה

אָבֵל מֵצֵד שְׁנִי,
כָּתוּב שָׁזָה מִתָּר!

זֶה בּוֹדָאִי
אָסוּר!

הַחֲכָמִים לֹא הִצְלִיחוּ לְהִגִּיעַ לְהַסְכָּמָה. הַמַּתַּח עָלָה.

הַהֶלְכָּה הַפְּכָה לְסְבוּכָה מֵאֵד...

...מִמֶּשׁ כִּמוֹ קָשֶׁר עֶנֶק שֶׁל חוּטִים שְׁאִישׁ אֵינוֹ מַצְלִיחַ לְהַתִּיר!

An illustration of three elderly rabbis with long white beards and kippot, sitting at a wooden table in a dimly lit room with stone walls. They are all looking upwards with their hands clasped in prayer. A scroll is held across the table in front of them.

אֵיךְ נִדְעַ מָה רְצוֹנוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא?

הַחֲכָמִים נִשְׂאוּ עֵינֵיהֶם לַשָּׁמַיִם בְּתַפִּלָּה, מְחַפְּשִׁים אֶת אור הַתּוֹרָה הַצָּלוּל.

רַבִּי נְהוֹרָאִי קָם מִמְּקוֹמוֹ

לְפָתַע, קָם תַּלְמִיד חָכָם
צָעִיר. שְׁמוֹ הָיָה רַבִּי
נְהוֹרָאִי. עֵינָיו בָּרְקוּ
בְּאַהֲבַת הַתּוֹרָה. בְּעֶנְוָה
רַבָּה, הוּא בִקֵּשׁ אֶת
רְשׁוֹת הַדְּבוּר מֵהַזְקֵנִים.

הוא לא צֶעֶק:
"אֲנִי חָכָם מִכֻּלָּם!"

הוא דִּבֶּר בְּקוֹל נָעִים
וּמִתּוֹק כְּדַבֵּשׁ.

הוא הִסְבִּיר הַכֹּל
אַחֵר שְׁחֹר שָׁלֵב
בְּסִבָּלָנוֹת.

הַקֶּשֶׁר הַמְּסוּבָּךְ נִפְתָּח מַעֲצָמוֹ!

הִרְאִיּוֹת שְׁלוֹ מֵהַפְּסוּקִים סִיְדְּרוּ אֶת הַהֶלְכָּה.

הַכֹּל נִהְיָה כָּל כָּךְ בָּרוּר.

אור גדול של שמחת תורה מציף את החדר!

הזקנים דפקו על השלחנות בהתלהבות:
"ברוך ה'! איזו סבָּרָה מאִירָה!"
התורה האִירָה להם כַּשְׁמֶשׁ בַּצְהָרִים.

הַחֲכָמִים קָבְעוּ קְבִיעָה מִדְּהִימָה:
מֵהַיּוֹם שֶׁמָּדָּה יִהְיֶה "רַבִּי מֵאִיר"!

"וְלָמָּה נִקְרָא שְׁמוֹ
רַבִּי מֵאִיר?
שֶׁהוּא מֵאִיר עֵינָיו
חֲכָמִים בַּהֲלָכָה!"

(תלמוד בבלי, מסכת עירובין י"ג עמוד ב').

מאיר עיני חכמים בהלכה

הוא לא שִׁמַּר אֶת הַחֻמָּה עֲצָמוּ –
הוא דָּאָג שְׂכָלָיִם יְבִינוּ!

איזה מין תלמיד אתה בכיתה?

התלמיד המאיר (כמו רבי מאיר)

• מסביר לחבר שמתקשה בסבלנות.

• עוזר מתוך אהבה וחיוך.

• משמח את הקדוש ברוך הוא!

התלמיד הגאותן

• שומר את הידע לעצמו.

• צועק את התשובה כדי להראות שהוא חכם.

• משאיר את החברים בחשך.

תהיה הפנס של הכיתה!

ראית חבר שמתקשה? אל תתנשא. שוב אתו והסבר לו במאור פנים.

יְהִי רָצוֹן שְׁנִזְכָּה לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּשִׂמְחָה,
לְהֹאִיר אֶת חֲבֵרֵינוּ, וְלִהְיוֹת אֲהוּבִים עַל ה'!

תָּם וְנִשְׁלָם.